

สิงโตกลอกตา เป็นกล้วยไม้ที่มีลักษณะโดดเด่นที่ส่วนของปาก (lip) ซึ่งสามารถเคลื่อนที่ได้ง่ายแม้เพียงลมพัดเบาๆ หรือ มีแมลงตัวเล็กๆมาเกาะ คล้ายสิงโตเขียดกำลังกลอกตา เนื่องจากที่บริเวณส่วนของโคนแผ่นปากที่เชื่อมต่อกับฐานเส้าเกสร (column foot) เป็นแผ่นบาง ลักษณะนี้ทำให้ส่วนของแผ่นปากเคลื่อนไหวได้ง่ายเมื่อมีอะไรมากระทบ กล้วยไม้สกุลนี้สามารถพบได้เกือบทุกทวีป หลากหลายสภาพแวดล้อม ตั้งแต่ในที่ร่มจนถึงกลางแจ้ง เจริญเติบโตอยู่บนต้นไม้ ก้อนหิน หรือแม้กระทั่งบนพื้นดิน ตั้งแต่ระดับน้ำทะเลจนถึงยอดเขาสูง การปลูกเลี้ยงต้องมีการปรับสภาพให้เหมาะสมจึงจะสามารถเจริญเติบโตและขยายพันธุ์ได้ดี ดังนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตกล้วยไม้กลุ่มนี้ได้อย่างเหมาะสมและลดการนำเข้าพันธุ์ใหม่จากธรรมชาติ

สิงโตในกลุ่มมาโครบาบอน (Section Macrobulbon) ในธรรมชาติพบเฉพาะที่เกาะนิวกินี (New Guinea Island) ลักษณะโดดเด่นคือมีดอกและใบขนาดใหญ่ ซึ่งใหญ่เกือบจะมากที่สุดของกล้วยไม้สกุลสิงโตกลอกตา มีลักษณะเฉพาะ คือ ลำต้นเทียม (หัว: pseudobulb) ขนาดใหญ่ สีเขียวอมน้ำตาลอมแดง มักจะมีรอยย่นให้สังเกตเห็นบนส่วนของลำต้นเทียม ใบเป็นใบเดี่ยว มีขนาดใหญ่ หนา คล้ายหนังสัตว์ ในบางชนิดสามารถยาวได้ถึง 120 เซนติเมตร

ซึ่งมีการจำแนกไว้โดย Anton Sieder และเป็นที่ยอมรับไว้เพียง 7 ชนิด ได้แก่ *Bulbophyllum agastor*, *Bulbophyllum cruentum*, *Bulbophyllum fletcherianum*, *Bulbophyllum spiesii*, *Bulbophyllum macrobulbon*, *Bulbophyllum orthosepalum* (*Bulbophyllum hashimotoi*) และ *Bulbophyllum phalaenopsis* โดยอาศัยข้อมูลบางส่วนจาก Yukawa & Kurasawa ดังนี้

วิธีการจำแนกตามข้อมูลบางส่วนจาก Yukawa & Kurasawa

1. กลีบดอกมีขอบเป็นคลื่น กลีบนอกคู่ล่างสั้นกว่า 60 มิลลิเมตร และไม่ยาวกว่ากลีบนอกบน ดอกดูค่อนข้างกลม.....4
 - 1a กลีบดอกมีขอบเรียบ กลีบนอกคู่ล่างยาวกว่า 60 มิลลิเมตร และยาวกว่ากลีบนอกบน..... 2
2. ต้นนอกของกลีบนอกมีขน..... *Bulbophyllum phalaenopsis*
 - 2a ด้านนอกของกลีบนอกไม่มีขน..... 3
3. ช่อดอกมีดอก 5-8 ดอก กลีบนอกคู่ล่างยาว 9-10 เซนติเมตร..... *Bulbophyllum fletcherianum*
 - 3a ช่อดอกมีดอกมากกว่า 20 ดอก กลีบนอกคู่ล่างยาว 7 เซนติเมตร..... *Bulbophyllum spiesii*
4. กลีบนอกคู่ล่าง ไม่เชื่อมติดกัน ดอกสีแดงเข้ม แผ่นปากมีขน..... *Bulbophyllum cruentum*
 - 4a กลีบนอกคู่ล่าง เชื่อมติดกันบางส่วน..... 5
5. กลีบดอกยาวครึ่งหนึ่งของกลีบนอก ใบยาว 80 เซนติเมตร..... *Bulbophyllum orthosepalum*
 - 5a กลีบดอกยาว สองส่วนสาม ของความยาวกลีบนอก..... 6
6. กลีบนอกคู่ล่างเชื่อมติดกัน ยกเว้นส่วนปลาย กลีบนอกบนยาว 40 มิลลิเมตร. *Bulbophyllum macrobulbon*
 - 6a กลีบนอกคู่ล่างเชื่อมติดกันยกเว้นส่วนโคน กลีบนอกบนยาว 25 มิลลิเมตร *Bulbophyllum agastor*

***Bulbophyllum agastor* Garay, Hamer & Seigerist.**

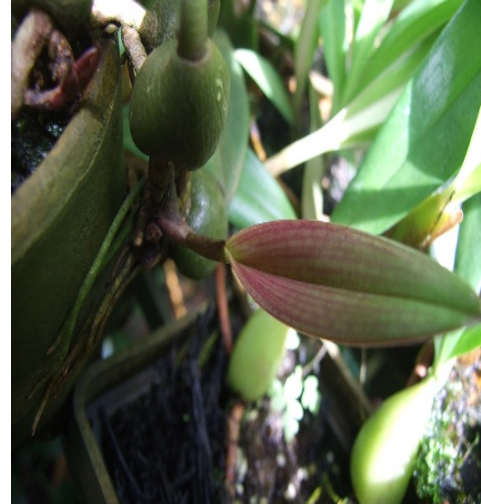

สิ่งโตอากาศเทอร์พได้น้อยและปลูกเลี้ยงยากที่สุด เนื่องจากมีแหล่งกำเนิดและพบอยู่ในระดับความสูง 1,560 เมตรจากระดับน้ำทะเล แต่ถ้าปลูกเลี้ยงจนสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพโรงเรือนได้แล้วจะออกดอกได้ตลอดทุกฤดู การจำแนกทำได้ง่ายจากหน่ออ่อนที่มีสีเขียวและใบอ่อนที่เริ่มคลี่มีสีชมพูม่วง ส่วนใบแก่มีสีเขียว ไหล (rhizome) มีขนาดใหญ่และมีลำลูกกล้วยห่างกันชัดเจน

หัวมีขนาดความกว้างตั้งแต่ 2-5 เซนติเมตร สูง 3-6 เซนติเมตร สีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลในบางสภาพ การปลูกเลี้ยง ใบกว้าง 2-4 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 20-70 เซนติเมตร แตกต่างกันตามสภาพความสมบูรณ์ของการปลูกเลี้ยง ใบแก่เป็นสีเขียวอ่อนขึ้นนวลเล็กน้อย (ลักษณะคล้ายฝุ่นแป้งฉาบที่ใบ) ความยาวของไหลระหว่างหัวยาว 2-3 เซนติเมตร ขนาด 0.1-0.5 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย ลักษณะช่อแบบกระจุก (Raceme) เหมือนรวงข้าว จำนวน 1-5 ดอก ดอกมีขนาด 2-3 เซนติเมตร สีขาวถึงเหลืองอ่อนและมีจุดประสีแดงเข้มกระจายอยู่ทั่วทั้งดอก กลิ่นเหม็นเหมือนของเน่าแต่ไม่รุนแรงเท่าชนิดอื่นๆ

การปลูกเลี้ยงควรจะใช้กระถางหรือภาชนะที่มีปริมาตรมากพอสมควรแต่ไม่ลึกจนเกินไป ภาชนะที่เหมาะสมควรมีความกว้างและความลึกใกล้เคียงกัน เพราะมีขนาดต้นที่ไม่ใหญ่มาก เพื่อให้มีพื้นที่ให้รากได้อยู่มากพอสมควร เพราะถ้ามีพื้นที่ในกระถางเหลือมากเกินไป จะทำให้วัสดุปลูกแฉะจนอาจทำให้ระบบรากเน่าเสียหายได้ วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับสิ่งโตชนิดนี้ คือ วัสดุที่อุ้มความชื้นดี ไม่แฉะ ระบายน้ำได้ดี มีการปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการย่อยสลาย และไม่สะสมสารพิษที่เป็นอันตรายกับราก เช่น มะพร้าวสับ เปลือกสน และสแฟกนัมมอส จะเป็นวัสดุที่คอยเก็บกักความชื้นและปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการสลายตัวในช่วงการปลูก หินภูเขาไฟ และถ่าน เป็นวัสดุที่ช่วยให้มีการระบายอากาศที่ดี และหินภูเขาไฟ ยังมีการปลดปล่อยธาตุแคลเซียม และซิลิกา ออกมาบ้างเล็กน้อย ระหว่างการปลูก

Bulbophyllum cruentum Garay, Hamer & Seigerist.

สิงโตครุเอนตุ้มรู้จักแพร่หลายมากในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา และหามาปลูกเลี้ยงง่ายพอสมควร เนื่องจากมีการส่งนำเข้ามาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ให้ออกง่าย การจำแนกได้โดยหน่ออ่อน ใบอ่อน และกาบใบของหน่ออ่อนที่มีสีแดงสดตลอดระยะการเจริญเติบโต แต่ใบแก่จะมีสีเขียวและอาจมีสีแดงเหมือนเดิมในบางสภาพการปลูกเลี้ยง

หัวมีขนาดความกว้างตั้งแต่ 1-4 เซนติเมตร สูง 2-5 เซนติเมตร สีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลอมม่วง ใบกว้าง 1-3 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 10-30 เซนติเมตร มีสีแดงเหลืองเขียวเข้มขึ้นนวลเล็กน้อย ไหลระหว่างหัว ยาว 1-2 เซนติเมตร ขนาด 0.5-1.0 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย เป็นช่อแบบกระจจะ เหมือนรวงข้าว จำนวนดอกตั้งแต่ 2-6 ดอก ขนาดดอก 2-3 เซนติเมตร สีแดงสดเหมือนเลือด เมื่อมองด้านข้างคล้ายปากของนกแก้วขนาดใหญ่ กลิ่นเหม็นเหมือนของเน่า

การปลูกควรเริ่มจากกระถางขนาดเล็กก่อน เพื่อจำกัดพื้นที่ให้ราก เหมือนในธรรมชาติที่สิงโตชนิดนี้ ขึ้นอยู่ในกอหญ้าตามไหล่เขาบนเกาะปาปัวนิวกินี แตกต่างจากสิงโตชนิดอื่นๆในกลุ่มนี้ที่มักพบในเศษใบไม้ผุที่ทับถมเป็นชั้นหนาตามขอบผา หรือตามไหล่เขา โดยการเลือกขนาดกระถางให้มีขนาดใกล้เคียงกับความยาวใบ หรือน้อยกว่าเล็กน้อย

วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการปลูกสิงโตชนิดนี้คล้ายกับสิงโตอากาศเตอร์ โดยนำวัสดุที่เราเลือกมาผสมกันก่อนนำไปใส่ลงในกระถางแล้วปลูกต้นสิงโตครุเอนตุ้มลงไป เติมวัสดุให้เสมอกับระดับของไหล และกระชับวัสดุให้แน่นพอสมควรเพื่อไม่ให้ต้นโยกกระหวางการรดน้ำ

Bulbophyllum macrobulbon J.J. Smith.

สิงโตมาโครบาบอนเป็นชนิดที่รู้จักแพร่หลายมากอีกชนิดหนึ่ง แต่หามาปลูกเลี้ยงยากมาก เนื่องจากพบน้อยในธรรมชาติและขยายพันธุ์ยาก จึงไม่มีจำหน่ายในท้องตลาดทั่วไป และมักเข้าใจผิดว่า สิงโตอโธเซพาลัม คือ สิงโตชนิดนี้ การจำแนกสิงโตชนิดนี้สังเกตจากหน่ออ่อนและใบอ่อนมีสีเขียวอมแดง (คล้ายสิงโตเฟชเชอเรีย่ม) ใบเมื่อเริ่มเจริญเติบโตมีสีเขียว ส่วนใบเริ่มคลี่มีสีชมพูอมแดงด้านหน้าใบตลอดการเจริญเติบโตเมื่อลำแก่ใบจะมีสีเขียวอมเทาเงิน แต่บางสภาพการปลูกเลี้ยงอาจเป็นสีเขียวเข้มได้

หัวมีขนาดความกว้างตั้งแต่ 4-7 เซนติเมตร สูง 5-10 เซนติเมตร สีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลอมม่วงในบางสภาพการปลูกเลี้ยง ใบกว้าง 8-12 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 30-100 เซนติเมตร ใบเป็นสีเขียวอมเทาเงิน ขึ้นนวลเล็กน้อย โหลยาว 2-3 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5-1.0 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย เป็นช่อแบบกระจจะ เหมือนรวงข้าว มีจำนวนดอกตั้งแต่ 2-6 ดอก ตัวดอกมีขนาด 4-6 เซนติเมตร ดอกมีสีแดงสดมีขอบกลีบในสีเหลือง เมื่อมองดูเหมือนปากแตรขนาดใหญ่ สิงโตชนิดนี้มีกลิ่นเหม็นเหมือนของเน่าด้วยเช่นกัน

การปลูกสิงโตมาโครบาบอนในหิ้งอกงามนั้น ควรจะใช้กระถางหรือภาชนะที่มีปริมาตรมากๆ จะได้มีพื้นที่ให้รากได้อยู่มากๆ เพราะในธรรมชาติมักขึ้นอยู่ตามกองใบไม้ผุตามหน้าผาบนเกาะปาปัวนิวกินี เหมือนสิงโตในกลุ่มนี้อีก 3 ชนิด แต่การจะใช้กระถางขนาดใดนั้น ควรให้พอเหมาะกับขนาดต้นด้วยเช่นกัน

วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการปลูกสิงโตชนิดนี้ คือวัสดุที่อุ้มความชื้นได้ดี ไม่แฉะ ระบายน้ำได้ดี มีการปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการย่อยสลาย และไม่ควรจะมีสะสมสารพิษที่เป็นอันตรายกับราก เช่น มะพร้าว สับ เปลือกสน หินภูเขาไฟ สแฟกนัมมอส และถ่าน เป็นต้น ควรผสมวัสดุปลูกให้มีการสลายตัวของวัสดุและวัสดุเพิ่มความโปร่ง ให้กระจายทั่วถึงสม่ำเสมอทั้งภาชนะที่ใส่ปลูก เพื่อป้องกันวัสดุปลูก แฉะหรือแห้งเกินไป

Bulbophyllum orthosepalum Verm.

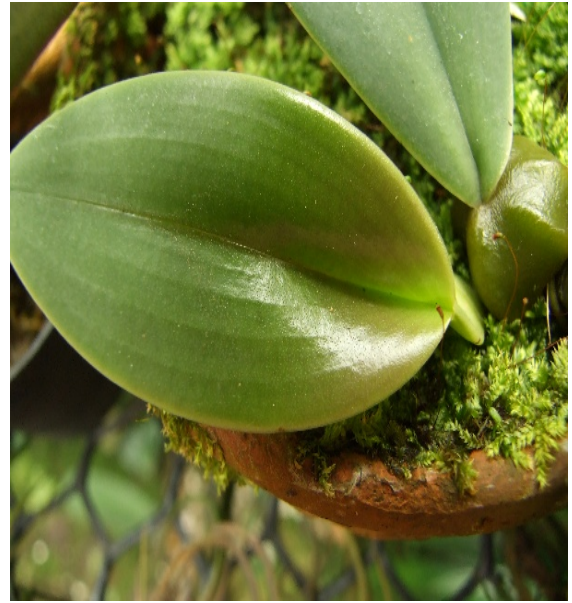
สิงโตอโธเซพาลัมเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากพอสมควร แต่มักมีการเข้าใจผิดกับสิงโตมาโครบาบอน เป็นชนิดที่ออกดอกง่ายมาก เมื่อปลุกเลี้ยงให้ต้นมีความสมบูรณ์แข็งแรง การจำแนกออกจากชนิดอื่นๆทำได้ง่าย โดยสังเกตจากหน่ออ่อนที่มีสีแดงและใบอ่อนมีสีแดงตลอดการเจริญเติบโต เมื่อลำแก่ใบจึงเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเขียว แต่ในบางต้นและบางสภาพการปลุกเลี้ยง ใบแก่จะยังคงมีสีแดงเหมือนเดิม

หัวมีขนาดความกว้าง 4-7 เซนติเมตร สูง 4-7 เซนติเมตร มีสีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลอมม่วงในบางต้น หรือบางสภาพการปลุกเลี้ยง ใบกว้าง 6-12 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 30-100 เซนติเมตร ใบเป็นสีแดงเหลือบเขียวเข้ม ไม่พบขนยาว 2-3 เซนติเมตร ขนาด 0.5-1.0 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย เป็นช่อแบบกระจจะ เหมือนรวงข้าว มีจำนวนดอกตั้งแต่ 2-6 ดอก ตัวดอกมีขนาด 8-10 เซนติเมตร ดอกมีสีแดงสด เมื่อมองด้านข้างมองดูเหมือนปากของนกแก้วขนาดใหญ่ กลิ่นของสิงโตชนิดนี้จะเหม็นเหมือนของเน่า แต่ไม่รุนแรงเท่า สิงโตฟาแลนนอปซิส และ สิงโตเพชเชอร์เรียนัม

การปลุกสิงโตอโธเซพาลัม ควรจะใช้กระถางหรือภาชนะที่มีปริมาตรมากๆ เพื่อให้มีพื้นที่ให้รากได้อยู่มากๆ เพราะสิงโตชนิดนี้ในธรรมชาติ มักขึ้นอยู่ตามกองใบไม้ผุตามโคนต้นไม้ริมหน้าผาบนเกาะปาปัวนิวกินี เหมือนสิงโตในกลุ่มนี้อีก 3 ชนิด

วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการปลุกสิงโตชนิดนี้ ควรเป็นวัสดุที่อุ้มความชื้นดี ไม่แฉะ ระบายน้ำได้ดี มีการปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการย่อยสลาย และไม่สะสมสารพิษที่เป็นอันตรายกับราก เช่น มะพร้าวสับ เปลือกสน และ สแฟกนัมมอส จะเป็นวัสดุที่คอยเก็บกักความชื้นและปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการสลายตัวในช่วงการปลุก หินภูเขาไฟ และถ่าน เป็นวัสดุที่ช่วยให้มีการระบายอากาศที่ดี และหินภูเขาไฟยังมีการปลดปล่อยธาตุแคลเซียม และซิลิกา ออกมาบ้างเล็กน้อย ระหว่างการปลุก โดยนำวัสดุที่เราเลือกมาผสมกันก่อนนำไปใส่ลงในกระถางแล้วปลุกต้นสิงโตครุเอนตุ้มลงไป เติมวัสดุให้เสมอกับระดับของไหล และกระชับวัสดุให้แน่นพอสมควรเพื่อไม่ให้ต้นโยกกระหว่างการรดน้ำ

Bulbophyllum fletcherianum Pearson.

สิงโตเฟชเซอเรียนัมรู้จักแพร่หลายมาก แต่หามาปลูกเลี้ยงยากเนื่องจากต้นมีขนาดใหญ่มาก และมีราคาสูงมาก ให้ดอกง่ายมากเมื่อปลูกจนต้นมีขนาดที่ให้ดอกได้ก็สามารถออกดอกได้ตลอดทุกช่วงฤดูกาล การจำแนกทำได้โดยดูจากหน่ออ่อนและใบอ่อนมีสีเขียว ใบเมื่อเริ่มยืดออกมาหน้าใบคล้ออกจะเป็นสีชมพูอมแดง และตลอดการเจริญเติบโตใบจะมีสีเขียว และยังคงเป็นสีเขียวเหมือนเดิมจนลำแก่ แต่พบใบที่มีสีแดงในบางต้น

หัวมีความกว้างตั้งแต่ 7-20 เซนติเมตร สูง 8-22 เซนติเมตร มีสีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลอมม่วงในบางต้น ใบกว้าง 8-30 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 50-180 เซนติเมตร ใบเป็นสีเขียวเข้ม มีนวลเล็กน้อย ไหลยาว 2-5 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5-1.0 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย เป็นช่อแบบกระจับ เหมือนรวงข้าว มีจำนวนดอกตั้งแต่ 10-50 ดอก ตัวดอกมีขนาด 8-12 เซนติเมตร ดอกมีสีแดงสดเหมือนเลือด กลิ่นของสิงโตชนิดนี้เหม็นมาก เหม็นเหมือนเนื้อเน่า

การปลูกสิงโตเฟชเซอเรียนัมให้มีขนาดใหญ่นั้น ควรจะใช้กระถางหรือภาชนะที่มีปริมาตรมากๆ เพื่อให้มีพื้นที่ให้รากได้อยู่หลายๆ ด้วยเช่นกัน เพราะสิงโตชนิดนี้ในธรรมชาติ มักขึ้นอยู่ตามกองใบไม้ผุ ตามหน้าผาบนเกาะปาปัวนิวกินี การจะใช้กระถางขนาดใดนั้น ควรดูให้พอเหมาะกับขนาดต้นด้วยเช่นกัน เช่นต้นขนาดใบยาว 10 เซนติเมตร ควรใช้กระถางขนาดไม่ใหญ่กว่า 10 เซนติเมตร

วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการปลูกสิงโตชนิดนี้ ควรเป็นวัสดุที่อุ้มความชื้นดี ไม่แฉะ ระบายน้ำได้ดี มีการปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการย่อยสลาย และไม่สะสมสารพิษที่เป็นอันตรายกับราก เช่น มะพร้าวสับ เปลือกสน และ สแฟกนัมมอส จะเป็นวัสดุที่คอยเก็บกักความชื้นและปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการสลายตัวในช่วงการปลูก หินภูเขาไฟ และถ่าน เป็นวัสดุที่ช่วยให้มีการระบายอากาศที่ดี และหินภูเขาไฟ ยังมีการปลดปล่อยธาตุแคลเซียม และซิลิกา ออกมาบ้างเล็กน้อย ระหว่างการปลูก โดยนำวัสดุที่เราเลือกมาผสมกันก่อนนำไปใส่ลงในกระถางแล้วปลูกต้นสิงโตครุเอนตุ้มลงไป เติมวัสดุให้เสมอกับระดับของไหล และกระชับวัสดุให้แน่นพอประมาณเพื่อไม่ให้ต้นโยกกระหว่างการรดน้ำ

Bulbophyllum phalaenopsis J.J. Smith.

สิงโตฟาแลนอปซิสเป็นชนิดที่รู้จักแพร่หลายมากที่สุดในสิงโตกลุ่มนี้ และหามาปลูกเลี้ยงง่ายที่สุด แต่ออกดอกยากที่สุดในสิงโตกลุ่มนี้ การจำแนกจากหน่ออ่อนและใบระหว่างการเจริญเติบโตที่มีสีเขียว และส่วนใหญ่ใบจะมีสีเขียวเหมือนเดิมเมื่อลำแก่ แต่จะมีบางต้นที่ใบเปลี่ยนเป็นสีแดง

หัวมีความกว้างของตั้งแต่ 5-10 เซนติเมตร สูง 7-14 เซนติเมตร มีสีเขียวเข้มจนถึงสีน้ำตาลในบางสภาพการปลูกเลี้ยง ใบกว้าง 6-12 เซนติเมตร ยาวตั้งแต่ 50-170 เซนติเมตร ใบเป็นสีเขียวอ่อน มีนวลเล็กน้อย ไหลยาว 2-3 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.5-1.0 เซนติเมตร ออกดอกจากตาบริเวณโคนของลำลูกกล้วย เป็นช่อแบบกระจจะ เหมือนรวงข้าว มีจำนวนดอกตั้งแต่ 5-32 ดอก ตัวดอกมีขนาด 5-8 เซนติเมตร ดอกมีสีแดงสดเหมือนเลือด และมีส่วนของผิวดอกยื่นออกมาเป็นเส้นขนสีเหลือง มองดูคล้ายตัวหนอนเกาะอยู่บนก้อนเนื้อเน่า กลิ่นเหม็นเหมือนของเน่าด้วยเช่นกัน

การปลูกสิงโตฟาแลนอปซิส ควรเริ่มจากการใช้กระถางขนาดเล็กก่อน เพื่อให้มีพื้นที่ให้รากได้อยู่พอประมาณ เพราะในธรรมชาติสิงโตชนิดนี้มักขึ้นอยู่ตามกองใบไม้ผุตามไหล่เขาบนเกาะปาปัวนิวกินี ตามขอบผา หรือตามไหล่เขา แต่การจะใช้กระถางขนาดใดนั้น ควรดูให้พอเหมาะกับขนาดต้นด้วย เช่นต้นขนาดใบยาว 100 เซนติเมตร ควรใช้กระถางขนาดไม่ใหญ่กว่า 30 เซนติเมตร เมื่อต้นมีการปรับตัวค่อยทำการขยายขนาดกระถางให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อให้รากได้ยึดยาวขึ้น

วัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการปลูกสิงโตชนิดนี้ ควรเป็นวัสดุที่อุ้มความชื้นดี ไม่แฉะ ระบายน้ำได้ดี มีการปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการย่อยสลาย และไม่สะสมสารพิษที่เป็นอันตรายกับราก เช่น มะพร้าวสับ เปลือกสน และ สแฟกนัมมอส จะเป็นวัสดุที่คอยเก็บกักความชื้นและปลดปล่อยธาตุอาหารระหว่างการสลายตัวในช่วงการปลูก หินภูเขาไฟ และถ่าน เป็นวัสดุที่ช่วยให้มีการระบายอากาศที่ดี และหินภูเขาไฟยังมีการปลดปล่อยธาตุแคลเซียม และซิลิกา ออกมาบ้างเล็กน้อย ระหว่างการปลูก โดยนำวัสดุที่เราเลือกมาผสมกันก่อนนำไปใส่ลงในกระถางแล้วปลูกต้นสิงโตครุเอนตุ้มลงไป เติมวัสดุให้เสมอกับระดับของไหล และกระชับวัสดุให้แน่นพอประมาณเพื่อไม่ให้ต้นโยกกระหว่างการรดน้ำ

บรรณานุกรม

- Emly S. Siegerist. 2001. *Bulbophyllum and Their Allies*. Timber press. Portland, Oregon.
- Bill Thoms. 2009. *Bulbophyllums The Incomplete Guide ; From A to Why?*. World Print, China.
1982. *The Orchidaceae of German New Guinea*. Australian Orchid Foundation, Australia.
- Anton Seider. . *Bulbophyllum section Macrobulbon*. University of Vienna.
<http://www.univie.ac.at/HBV/Macrobulbon/Macrobulbon-eng.html>